

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **L. K.**, narozená „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 7. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 7. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu, kterým žalovaná zamítavě rozhodla ve věci námitek žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 5. 2018, č. j. „X“ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým žalobkyni zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 20. 4. 2018 nebyla žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

invalidní, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

Žaloba

2. Žalobkyně ve stručné žalobě uvedla, že nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, neboť stále trpí bolestmi, které se zhoršují. Navrhla přezkoumání svého zdravotního stavu za účelem přiznání invalidního důchodu prvního nebo druhého stupně.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě připomněla zákonná ustanovení aplikující se při posuzování poklesu pracovní schopnosti pojištěnce. Uvedla, že žalobkyni byla napadeným rozhodnutím zamítnuta již druhá žádost o invalidní důchod ze dne 29. 1. 2018, neboť jak posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 20. 4. 2018, tak posudek vyhotovený během námitkového řízení Českou správnou sociálního zabezpečení určil pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 20 %, přičemž pro přiznání alespoň prvního stupně invalidity je třeba poklesu nejméně o 35 %. Napadené rozhodnutí je náležitě odůvodněno a vychází z objektivně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, podloženého lékařskými nálezy. Žalobkyní udávaná bolest je neměřitelným faktorem, na němž má vysoký podíl somatizace psychických potíží. Podotkla, že jedině posudkový lékař jsou ze zákona oprávněni posoudit zdravotní stav pojištěnce a stanovit příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla, aby soud nechal její zdravotní stav přezkoumat posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, jež objektivně a závazně určí míru poklesu pracovní schopnosti pro řízení před soudem. Připomněla, že pro přiznání a výplatu invalidního důchodu je třeba zároveň splnit i podmínku doby pojištění před vznikem invalidity. Žalobkyně dlouhodobě nepracuje a je evidována na úřadu práce, tudíž i kdyby byla žalobkyně uznána invalidní, patrně nebude splňovat podmínku potřebné doby pojištění. Již v minulosti byla žalobkyně uznána invalidní v prvním stupni posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 17. 2. 2011, načež jí byla žádost o invalidní důchod z roku 2011 zamítnuta rozhodnutím žalované ze dne 11. 4. 2011 právě z důvodu nezískání potřebné doby pojištění. Žalovaná ponechala rozhodnutí ve věci na úvaze soudu s ohledem na závěry posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Jednání soudu

4. Při jednání před soudem konaném dne 17. 6. 2019 žalobkyně setrvala na žalobních námitkách, přičemž zdůraznila, že její stav se neustále zhoršuje, bolesti se zvyšují a předepsané léky na bolest nezabírají. Na podporu svých tvrzení předložila soudu k založení do spisu vyjádření své praktické lékařky MUDr. I. V. K obsahu správního spisu uvedla, že MUDr. Z. nereflektuje na její obtíže a neustále opisuje stejnou lékařskou zprávu a předepisuje již dříve naordinované léky. K posudku posudkové komise v Ústí nad Labem ze dne 18. 2. 2019, kterým byl při tomto jednání soudem prováděn důkaz v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s., sdělila, že posudková komise se přijednání nezabývala jejím zdravotním stavem, ale jejím vztahem se synem, a vytkla jí neznalost názvů užívaných léků. Závěrem navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Pověřená pracovnice žalované pak při tomtéž jednání před soudem odkázala na své vyjádření k žalobě a navrhla žalobu zamítnout s ohledem na závěry posudku posudkové komise v Ústí nad Labem ze dne 18. 2. 2019, kterýžto shledala úplným a objektivním a neměla k němu připomínek.

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise v Ústí nad Labem“) ze dne 18. 2. 2019 (dále jen „posudek ze dne 18. 2. 2019“), kdy tento posudek soud nechal vypracovat pro účely předmětného soudního řízení, jak soud rozvede ještě níže, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku ze dne 20. 4. 2018 posudkové lékařky pověřené vypracováním tohoto posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Most, která při kontrolní lékařské prohlídce dne 20. 4. 2018 posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že u žalobkyně je dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., (vyhláška o posuzování invalidity), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nemění. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 3. 5. 2018 výše citované prvostupňové rozhodnutí, jímž byla žalobkyni zamítnuta žádost ze dne 29. 1. 2018 na přiznání invalidního důchodu s odůvodněním, že podle posudku ze dne 20. 4. 2018 nebyla žalobkyně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %, přičemž pro získání alespoň prvního stupně invalidity je třeba poklesu nejméně o 35 %. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, v nichž uvedla, že nesouhlasí se závěry prvostupňového rozhodnutí, neboť má bolesti, které se zhoršují a musí užívat opiáty. Na podporu svých tvrzení žalobkyně připojila k námitkám ambulantní lékařskou zprávu ze dne 28. 5. 2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

9. Dále soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaná si v rámci řízení o námitkách vyhotovila nový posudek o invaliditě ze dne 17. 7. 2018 (dále jen „posudek ze dne 17. 7. 2018“), který vypracovala příslušná posudková lékařka Lékařské posudkové služby ČSSZ, pracoviště Ústí nad Labem. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla ke stejnému závěru jako posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Most, že u žalobkyně rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5, písm. b) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nemění. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí a námitky žalobkyně zamítnuty s odůvodněním, že pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu alespoň prvního stupně je nutný mít pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 % a více.
10. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Dle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
12. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.

13. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce.
14. V projednávané věci tedy byla prvostupňovým rozhodnutím, které následně potvrdila žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, zamítnuta žádost o přiznání invalidního důchodu, a to s odůvodněním, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně jí poklesla její pracovní schopnost o 20 %, zatímco pro dosažení invalidity alespoň prvního stupně je nutný pokles minimálně o 35 % a více.
15. V projednávané věci tedy bylo rozhodnuto prvostupňovým rozhodnutím o zamítnutí žádosti o přiznání invalidního důchodu. Rozhodnutí následně potvrdila žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, a to s odůvodněním, že sice u žalobkyně byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v jehož důsledku jí poklesla míra pracovní schopnosti o 20 %, ovšem že pro invaliditu alespoň prvního stupně je nutný pokles nejméně o 35 %.
16. Jedním z předpokladů pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň prvního stupně, tj. zda u ní nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, když brojí proti rozhodnutí žalované o zamítnutí žádosti o přiznání invalidního důchodu. V této souvislosti soud poznamenává, že se otázkou existence potřebné doby pojištění v dané věci nezabýval.
17. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato posudková komise v Ústí nad Labem nově posoudila celkový stav žalobkyně a pokles její pracovní schopnosti.
18. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotýčnou posudkovou komisí v Ústí nad Labem soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 18. 2. 2019. Žalobkyně byla jednání posudkové komise v Ústí nad Labem přítomna a přímo při jednání komise v Ústí nad Labem byla vyšetřena odbornou lékařkou z oboru psychiatrie. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy a zprávy měla posudková komise v Ústí nad Labem k dispozici a ke kterým přihlédla, jednalo se o spisovou dokumentaci OSSZ Most a ČSSZ pracoviště v Ústí nad Labem, zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. I. V., lékařská zpráva z revmatologie ze dne 10. 10. 2018 MUDr. Z., lékařská zpráva z psychiatrie ze dne 5. 2. 2019 MUDr. L. R., anamnestické údaje získané od žalobkyně při jednání a lékařské zprávy Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přiložené žalobkyní k žalobě. Posudková komise v Ústí nad Labem si v rámci hodnocení zdravotního stavu žalobkyně vyžádala konzultaci zdravotnické dokumentace s odbornou lékařkou v oboru interního lékařství – revmatologie, jež konstatovala, že dle zdravotní dokumentace žalobkyně trpí chronickými polyartralgiiemi bez prokázaného zánětlivého nebo systémového revmatického onemocnění. Kloubní otoky, závažné kloubní deformity, ani závažné funkční deficity na kloubech horních a dolních končetin nebyly v objektivním nálezu popisovány. Na základě uvedených podkladů pak posudková komise v Ústí nad Labem dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

19. Posudková komise v Ústí nad Labem konstatovala, že zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě nepříznivý a jako rozhodující příčinu tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti vyhodnotila lehkou smíšenou úzkostnou a depresivní poruchu u pacientky se smíšenou poruchou osobnosti, s převažujícími emočně nestabilními projevy. Při odborných vyšetřeních nebylo u žalobkyně prokázané z funkčního hlediska závažné onemocnění, které by posudkově významně žalobkyni limitovalo v pracovní činnosti. Byla popisována psychosomatická symptomatologie. Z revmatologického hlediska bylo uvedeno, že se jedná o osobu s chronickými polyarthralgiemi bez prokázaného zánětlivého nebo systémového revmatického onemocnění. Z neurologického hlediska byl popsán lehký VAS polytopní při svalové dysbalanci s negativním neurologickým nálezem bez kořenové léze či léze periferních nervů. V ambulanci bolesti byla popsána porucha statiky páteře, svalová dysbalance, HSS a psychosomatická symptomatologie.
20. Míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise v Ústí nad Labem pro toto onemocnění stanovila dle kapitoly V., položky 5, písm. b) přílohy k vyhlášce ve výši 20 %, a to i s ohledem § 3 a § 4 citované vyhlášky. K použití § 3 odst. 1 citované vyhlášky neviděla komise objektivní důvod, protože ostatní onemocnění byla z funkčního hlediska lehká, léčbou stabilizovaná a z funkčního hlediska významně neomezovala žalobkyni v pracovní činnosti ani v rekvalifikaci. Tímto závěrem se posudková komise v Ústí nad Labem ztotožnila s hodnocením posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Most i s výsledným hodnocením posudkové lékařky v námitkovém řízení. Závěrem posudková komise v Ústí nad Labem konstatovala, že zmíněná onemocnění žalobkyni z funkčního hlediska významně neomezují v pracovní činnosti ani v rekvalifikaci.
21. Po zhodnocení výše předestřené důkazy, který byl proveden při soudním jednání, soud konstatuje, že s ohledem na žalobkyní uplatněné námitky jednak v žalobě a jednak v průběhu soudního řízení, v předmětném řízení bere jako klíčový důkaz posudek posudkové komise v Ústí nad Labem ze dne 18. 2. 2019. Soud totiž neshledal jedinou indicii proto, aby tento důkazní prostředek nemohl být vyhodnocen jako objektivní a z hlediska platné právní úpravy obsažené v zákoně o důchodovém pojištění úplný, a proč by nemohlo být k závěrům v něm obsažených při vyhodnocení zákonnosti rozhodnutí žalované přihlíženo. V dané věci soud nemohl odhlédnout od skutečnosti, že posudek ze dne 18. 2. 2019 obsahoval naprosto shodné závěry jako posudek posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Most a posudek posudkové lékařky Lékařské posudkové služby ČSSZ, pracoviště Ústí nad Labem, včetně shodného závěru o míře poklesu pracovní schopnosti žalobkyně ve výši 20 %, a tedy že žalobkyně není invalidní, když pro invaliditu prvního stupně je nutný pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 % a více.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

22. Ve vztahu k posudku ze dne 18. 2. 2019 vyhotoveným pro účely soudního řízení soud dále uvádí, že členkou příslušné posudkové komise v Ústí nad Labem byla specialistka v oboru psychiatrie jednoznačně způsobilá k náležitému posouzení zdravotního stavu žalobkyně, přičemž pro účely dotčeného posudku byla rovněž vyžádána konzultace se specialistkou v oboru interního lékařství – revmatologie, a současně vždy vyhodnocována i všechna relevantní zdravotní dokumentace týkající se žalobkyně. Zdravotní dokumentaci, kterou měla posudková komise v Ústí nad Labem k dispozici, soud vyhodnotil jako dostačující pro učinění posudkového závěru.
23. Dále soud uvádí, že z výše uvedených důvodů se ztotožnil s posudkovým závěrem posudkové komise v Ústí nad Labem, když za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl její výše citovaný posudek doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Zdravotní stav žalobkyně byl posouzen dvěma na sobě nezávislými posudkovými lékařkami i posudkovou komisí v Ústí nad Labem, přičemž všichni lékařští odborníci dospěli ke stejnému posudkovému závěru, a to, že žalobkyně nebyla v době vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Soud tak nemá pochybnosti o správnosti lékařských závěrů posudkových lékařů, neboť nevystala pochybnost o jejich závěrech a nutnost zdravotní stav žalobkyně posuzovat ještě další posudkovou komisí, natož znaleckým posudkem.
24. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
25. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a tedy v rozporu se zákonem o důchodovém pojištění, správním řádem či vyhláškou, a proto žalobu ve výroku I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
27. Pro úplnost soud směrem k žalobkyni poznamenává, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované a případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobkyně tak má možnost poukazovat na své stále se zhoršující zdravotní obtíže, které by měl mít řádně zdokumentované lékařskými zprávami, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v případném novém správním řízení. Důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí a řádně doloženým lékařskou dokumentací.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 17. června 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.